

Colecția BIBLIOTECA POLIROM este coordonată de Bogdan-Alexandru Stănescu.

Cormac McCarthy, *Cities of the Plain*

Copyright © 1998 by Cormac McCarthy
All rights reserved

© 2014 by Editura POLIROM, pentru traducerea în limba română

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezentă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Foto copertă: © iStockphoto.com/lchabod

www.polirom.ro

Editura POLIROM
Iași, B-dul Carol I nr. 4; P.O. BOX 266, 700506
București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A, sc. 1, et. 1,
sector 4, 040031, O.P. 53, C.P. 15-728

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

McCARTHY, CORMAC

Orașele din câmpie / Cormac McCarthy; trad. din lb. eng.
de Alexandra Olivotto și Radu Cristescu. – Iași: Polirom, 2014

ISBN print: 978-973-46-3646-4
ISBN eBook: 978-973-46-4387-5
ISBN PDF: 978-973-46-7388-2

I. Olivotto, Alexandra (trad.)
II. Cristescu, Radu (trad.)

821.111(73)-31 = 135.1

Printed in ROMANIA

Cormac McCarthy

Orașele din câmpie

Al treilea volum din *Trilogia Frontierei*

Traducere din limba engleză
de Alexandra Olivotto și Radu Cristescu

POLIROM
2014

Nu vă deranja să vă duceți tocma colo-șa în Mexic?

Ne-am înțeles totdeauna bine cu alde oamenii aia.

Nu-i nevoie să te duci departe ca să intre la belea, spuse Archer.

Dacă o cauți cu lumânarea poti s-o găsești cât s-apuci să zici un tatăl nostru nu mai departe de cum treci colo-șa râu aia.

Amin.

Treci de râu aia și ești gata într-altă țară. Să stai de vorbă cu unii din ciurdarii aștia mai bătrâni de pe graniță. Să-i întrebî de revoluție.

Tu-ți aduci aminte de revoluție, Travis?

Archer care-i aci poa să-ți zică mai multe decât pot eu.

Erai în fașă pe vremea aia nu-i aşa, Travis?

Cam aşa. Mi-aduc aminte că o dată eram treaz și m-am dus la fereastră și ne-am uitat afară și puteai să vezi tunurile cum trăgeau în partea aia de ziceai că-i de 4 Iulie.

Noi stăteam pe Wyoming Street, spuse Archer. După ce-a murit tăticu. Unchiu lu mama, Pless, lucra într-un atelier mecanic pe Alameda și au adus acolo percutoarele de la două tunuri și l-au întrebat că dacă poate să le facă unele noi și el le-a făcut și nu vroia să le ia nici un ban pe ele. Cu toții era de partea la rebeli. El a adus percutoarele alea vechi acasă și ni le-a dat nouă la băieți. Era un atelier de-a făcut niște țevi de tun din osii de tren și aia le-a tărât înapoi peste râu în spatele la un pâlc de catări. Fălcelele era făcute din capete de osii Ford și ei le-a pus în șasie de lemn și a folosit roțile la căruțele de campanie să le facă să se deplaseze. Asta se-ntâmplă în noiembrie din anul una mie nouă sute și treisprezece. Villa vine în Juárez la ceasurile două de dimineață într-un tren ce-l returnase el. Era război în toată regula. Multă lume din El Paso stătea cu luminile la geam stinse. Unii chiar a fost omorâți. O lucea lumea-n jos și stătea colo-șa de-a lungu râului și se uită ca la meci.

Villa se întoarce în una mie nouă sute și nouăsprezece. Să vă spui și Travis. Ne strecuram în partea aia și pândeam după suveniruri. Cartușe goale și mai ștui io ce. Pe stradă zacea cai și catări morți. Geamurile la magazine era sparte de gloanțe. Am văzută răupuri întinse pe Alameda cu pături peste ei sau cu pânza de pe coviltir. Pot să zic că asta ne-a adus cu picioarele pe pământ. Ne-a

pus să facem duș cu mexicanii înainte ca să ne lase să intrăm înapoi. Ne-a dezinfecțat hainele și tot. Era tifos în partea aia și muriseră oameni din pricina asta.

Stăteau jos fumând în liniște și uitându-se la luminile depărtate din valea care se întindea dedesubt. Doi câini apărură din noapte și trecură prin spatele vânătorilor. Umbrele lor săltară peste stâncă și ei traversară către un loc din țărâna uscată de sub stânci unde se încolăciră și adormiră curând.

Și din toate astea bine n-a fost pentru nimeni, spuse Travis. Sau dacă o fi fost io n-am auzit.

Am fost în sus și-n jos dincolo-n țara aia. Cumpăram vite pentru alde Spurlock. Vorba vine. Eram un copil. Am bătut tot Mexicu de nord călare. Pe dracu, nu găseai nici o vită. Nici una cumsecade. Mai mult am vizitat. Mi-a plăcut. Mi-a plăcut țara și mi-au plăcut oamenii din ea. Am mers prin toată Chihuahua și printr-o bună parte din Coahuila și un pic prin Sonora. Mergeam cu săptămânilor odată și n-aveam nici măcar un peso în buzunar da' n-avea importanță. Oamenii aia te primea și te găzduia și te hrănea și-ți hrănea calul și când plecai plânghea. Puteai să stai o veșnicie. N-avea nici de unele. N-a avutără niciodată și nici n-a să aivă. Dar puteai să te oprești la o *estancia*¹ amărâtă în chiar locu ăla și te primea ca și cum ai fi fost neam cu ei. Se vedea că revoluția nu le priise cătușidecât. Mulți dintre ei pierduse pe cineva în familie. Tați sau fii sau și una și alta. Aproape toți, mă gândesc. N-avea nici un motiv să fie primitorii cu nimenea. Cu atât mai puțin cu un puștan de gringo. Farfurie aia de fasole ce-ți aşeza în față era greu să faci rost de ea. Da' niciodată nu m-au întors de la poartă. Nici măcar o dată.

Încă trei câini trecură prin dreptul focului și-și căutară culcuș sub stânci. Stelele călătoareau spre vest. Vânătorii vorbiră de alte lucruri și după o vreme mai veni un câine. Călca cu grija pe unul din picioarele din față și Archer se ridică și se duse sub stâncă să vadă de el. Auziră câinele schelălăind și când se întoarse le spuse că se bătuse.

1. Fermă (sp.), (n.red.).

Mai veniră doi câini ceea ce însemna că toți veniseră în afară de unul.

O să mai aștept un pic dacă voi vreți s-o luați înapoi, spuse Archer.

Așteptăm cu matale.

Nu mă supăr.

Așteptăm nițel. Ia trezește-l pe Tânărul Cole colo-șa.

Lasă-l să doarmă, spuse Billy. Le-a cam tras.

Focul arse de tot și se făcu mai frig și ei stăteau aproape de flăcări și le întețeau cu bețe și cu mădularele bătrâne și sfârâmicioase pe care le rupeau din epavele răsucite de vânt ale copacilor de pe buza stâncilor. Spuneau povești despre vechiul vest de odioară. Cei bătrâni vorbeau și cei tineri ascultau și prin despicătura muntelui din fața lor începu să se arate lumina care apoi apăru vag deasupra deșertului din întinderea de la picioarele lor.

Căteaua pe care-o așteptau veni șchiopătând din greu și dădu roată focului. Travis o chemă. Se opri cu ochii ei roșii și se uită la ei. Se ridică și o chemă din nou și ea veni și el o apucă de grumaz și o întoarse în lumină. Avea patru brazde săngerii pe o parte. O bucată de piele se desprinsese la umăr expunând mușchii de dedesubt și de la o ureche ruptă săngele picura încet pe țărâna nisipoasă pe care stătea.

Trebuie să coasem rana asta, spuse Travis.

Archer scoase o lesă dintre cele pe care le agățase de curea și o prinse de inelul zgărzii. Ea ducea cu sine singura veste pe care aveau s-o primească despre vânătoare, mărturisind despre lucruri pe care ei și le puteau doar închipui sau pe care le puteau doar bănuî că există primprejur, în noapte. Tresări când Archer îi atinse urechea și când el îi dădu drumul ea se trase înapoi și se propti pe picioarele din față și scutură din cap. Sângelile îi stropi pe vânători și sfârâi în foc. Se ridică să plece.

Hai, bărbațe, spuse Billy.

John Grady se ridică și întinse mâna în jos după pălărie.

Ce vânător de pume mai ești și tu.

S-a trezit și cowboyu lu pește?

Cowboyu lu pește s-a trezit.

Unu care le-a tras la greu nu cred că-l interesează prea tare pume de-astea de toată ziua.

Cred că aici ai nimerit-o.

Eram în focu luptei și el ia-l de unde nu-i. Și noi la mila la bătrânișii ăștia aci. Aveam nevoie de ajutor, băiete. Ne-a turnat așa gogoși că n-am putut ține piept. Ti-era și milă. Ce mai, ne-a scos de pe teren. Fără drept de apel, nu-i aşa, Billy?

Fără drept de apel.

John Grady își îndreptă pălăria și o luă pe marginea stâncii. Câmpia de eroziune se întindea rece și albastră la picioarele lor în lumina cenușie și râul care curgea din nord prin luminișuri între copaci cenușii de iarnă se încolacea într-o serpentină alburie de ceată. Spre sud careurile reci și cenușii ale orașului în depărtare și conturul orașului vechi de peste râu asemenea unor stampile pe solul deșertului. Dincolo de ele munții din Mexic. Copoiul rănit se îndepărta de lângă focul în jurul căruia oamenii îi rânduiau și-i legau pe câini și se opri lângă John Grady și privi atent împreună cu el câmpia de jos. John Grady se așeză și și bălgăni cizmele peste marginea stâncii și câinele se așeză și și odihni capul însângerat lângă piciorul lui și după o vreme John Grady își puse brațul în jurul câinelui.

Billy stătea aplecat cu coatele pe masă și cu brațele încrucișate. Se uită la John Grady. John Grady își țuguie buzele. Mută calul alb care-i mai rămăsesese. Billy se uită la Mac. Mac studie mutarea și se uită la John Grady. Aceasta se lăsă pe speteaza scaunului și studie tabla. Nimeni nu vorbea.

Mac luă regina neagră și o ținu o clipă și apoi o puse la loc. Apoi luă din nou regina și făcu mutarea. Billy se lăsă pe speteaza scaunului. Mac se întinse și luă trabucul stins din scrumieră și-l puse în gură.

Șase mutări mai târziu regele alb era mat. Mac se lăsă pe spate și și aprinse trabucul. Billy răsuflă din rărunchi peste tablă.

John Grady se uita la tablă. Bine jucat, spuse el.

A fost greu, spuse Mac, da' a ieșit soarele și pe strada mea.

Ieșiră și traversară curtea spre hambar.

Ia zi-mi și mie o chestie, spuse Billy.

Așa.

Și știu c-o să-mi spui adevăru.

Ştiu deja care-i întrebarea.
Care-i răspunsu.
Răspunsu e nu.
Nu l-ai lăsat să câştige nici un picuţ de tot?
Nu. Io nu fac aşa.
Caii se agitară şi fornăiră în boxele lor când cei doi trecură prin hambar. John Grady se uită la Billy.
Nu cumva crezi că el asta crede, nu?
Sper că nu. Sigur e că nu i-ar plăcea deloc.
Asta-i sigur.

Intră în casa de amanet cu pistolul în toc şi cu tocul şi centura aruncate peste umăr. Proprietarul era un bătrân cu păr alb care cîtea ziarul desfăşurat pe geamul vitrinei din fundul magazinului. De-a lungul unuia dintre pereti se aflau puşti în rasteluri şi chitări care atârnau din tavan şi cuţite şi pistoale şi bijuterii şi instrumente în casete. John Grady întinse centura pe tejghea şi bătrânul se uită la ea şi se uită la John Grady. Scoase pistolul din toc şi-l armă şi dădu drumul cocoşului până la piedica de siguranţă şi roti butoiaşul şi trase la o parte închzătorul şi se uită la camere şi trase la loc închzătorul şi armă cocoşul şi-i dădu drumul ţinându-l cu degetul. Îl întoarse pe partea cealaltă şi se uită la numărul de serie de pe cadru şi de pe gardă şi de pe fundul patului şi-l vîrî apoi în toc şi-şi ridică privirea.

Cât vrei? spuse el.
Am nevoie de cam patruzeci de dolari.
Bătrânul îşi supse dantura şi clătină din cap cu un aer grav.
Mi s-a oferit şi cincizeci de dolari pentru el. Am nevoie numa să-l amanetez.

Am să ţi-l las poate la douăsăcinci.
John Grady se uită la pistol. Dă-mi treizeci, spuse el.
Proprietarul dădu din cap cu îndoială.
Nu vreau să-l vând, spuse John Grady. Am nevoie numa să-mprumut.
Cu centura şi cu toc, da?
Da. Toate la un loc.
Bine.

Își scoase carnetul de chitanțe și scrise cu încetineală numărul de serie și scrise numele și adresa lui John Grady și întoarse hârtia pe tejghea pentru ca băiatul să-o poată citi și semna. Apoi detașă foile și-i dădu lui John Grady o copie și duse pistolul în cușca pe care o avea în fundul magazinului. Se întoarse cu banii și-i puse pe tejghea.

O să mă întorc după el, spuse John Grady.

Bătrânul dădu din cap.

Era al bunicului meu.

Bătrânul își desfăcu mâinile apoi le închise la loc. Un gest de înțelegere. Nu chiar o binecuvântare. Arătă din cap caseta de sticlă în care erau expuse șase revolvele Colt vechi, unele nichelate, altele cu patul din corn de cerb. Unul avea pe pat un strat de gutaperca ros, altul cătarea din față pilită.

Toate acestea au fost ale bunicului cuiva, spuse el.

Pe când mergea pe bulevard Juárez un copil lustragliu intră în vorbă cu el. Salut, cowboy, spuse el.

Salut.

Mai bine m-ai lăsa să-ți lustruiesc cizmele-alea.

Bine.

Se aşeză pe scăunelul pliant și-și puse cizma pe cutia de lemn artizanală a lustragliului. Acesta îi suflecă pantalonul și începu să-și scoată cărpele și periile și cutiile de cremă și să le pună la îndemână.

Te duci să-ți vezi fata?

Mda.

Sper că n-aveai de gând să te duci într-acolo cu cizmele astea.

Până la urmă e bine că ai strigat după mine. Cine știe dacă nu mă lua la goană.

Băiatul șterse de praf cizma cu cărpa și o dădu cu apă și săpun. Când te-nsori? spuse el.

Ce te face să crezi c-o să mă-nsor?

Nu știu. Cam arăți în felu ăla. Te-nsori?

Nu știu. Poate.

Chiar ești cowboy pe bune?

Da.

Lucrezi la un ranch?